

Art. 4. – Activitatea prefectului se întemeiază pe principiile:

- a) legalității;
- b) imparțialității;
- c) obiectivității;
- d) transparenței;
- e) eficienței;
- f) responsabilității;
- g) orientării către cetățean.

Art. 5. – (1) Capacitatea juridică de drept public a instituției prefectului se exercită în exclusivitate de către prefect.

(2) Exercițarea drepturilor și asumarea obligațiilor civile ale instituției prefectului se realizează de către prefect sau de către o persoană anume desemnată prin ordin al acestuia.

Art. 6. – (1) Activitatea instituției prefectului este finanțată de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Instituția prefectului are buget propriu, care se elaborează și se execută în condițiile legii.

(3) Prefectul răspunde de execuția bugetului prefecturii.

(4) Cheltuielile totale aferente bugetului instituției prefectului reprezintă limite maxime, care nu pot fi depășite.

(5) Prefectul are obligația de a angaja și de a utiliza creditele bugetare, numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate.

(6) Instituția prefectului poate beneficia de programe cu finanțare internațională, pentru susținerea reformei în administrația publică.

Art. 7. – (1) Prefectul este ordonator de credite.

(2) Proiectele bugetelor serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale stabilite potrivit alin.(1) sunt propuse de către prefect.

Art. 8. – (1) Pentru îndeplinirea atribuțiilor și prerogativelor ce îi revin potrivit legii, prefectul este ajutat de un subprefect. În municipiul București, prefectul este ajutat de doi subprefecți.

(2) Numirea și eliberarea din funcție a subprefecților se fac, în condițiile legii, prin decizia primului-ministru, la propunerea prefectului și cu avizul Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 9. – (1) Prefectul și subprefectul fac parte din categoria înalților funcționari publici.

(2) Poate ocupa funcția de prefect, respectiv de subprefect, persoana care:

a) are vârsta de cel puțin 30 de ani pentru prefect, respectiv 27 de ani pentru subprefect;

b) îndeplinește condițiile specifice prevăzute de lege pentru ocuparea funcției publice;

c) are studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, și o vechime în specialitatea absolvită de 5 ani pentru prefect, respectiv 3 ani pentru subprefect;

d) a absolvit programe de formare și perfecționare în administrația publică, organizate, după caz, de către Institutul Național de Administrație sau de alte instituții specializate, din țară sau străinătate, ori a dobândit titlul științific de doctor în științe juridice sau administrative ori a exercitat cel puțin un mandat complet de parlamentar.

Art. 10. – (1) La numirea în funcție, prefectul și subprefectul depun în fața Guvernului, respectiv a primului-ministru, următorul jurământ în limba română:

„Jur să respect Constituția și legile țării și să fac cu bună-credință tot ceea ce stă în puterile și priceperea mea pentru binele locuitorilor județului/municipiului... Așa să-mi ajute Dumnezeu!”

(2) Jurământul poate fi depus și fără formula religioasă.

(3) Refuzul depunerii jurământului atrage revocarea actului administrativ de numire în funcție.

Art. 11. – (1) Încetarea de drept a exercitării funcției de prefect, respectiv de subprefect, intervine în caz de:

a) demisie;

b) nerespectare a prevederilor art.17, art.22 alin.(1) și (3);

c) imposibilitate de a-și îndeplini atribuțiile mai mult de 3 luni consecutiv;

- d) condamnare, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, la o pedeapsă privativă de libertate;
- e) pierderea drepturilor electorale;
- f) punere sub interdicție judecătorească, în condițiile legii;
- g) destituire;
- h) obținerea calificativului nesatisfăcător;
- i) deces.

(2) Constatarea încetării de drept a exercitării funcției de prefect sau de subprefect, ca urmare a existenței unei situații de natura celor prevăzute la alin.(1), se face de către Ministerul Administrației și Internelor, care va propune Guvernului, respectiv primului-ministru, numirea altor persoane în funcțiile vacante.

Art. 12. – Între prefecți, pe de o parte, consiliile locale și primari, precum și consiliile județene și președinții acestora, pe de altă parte, nu există raporturi de subordonare.

CAPITOLUL II

Corpul prefecților și Corpul subprefecților

Art. 13. – (1) Prefecții în funcție constituie Corpul prefecților, iar subprefecții în funcție constituie Corpul subprefecților.

(2) Intrarea în Corpul prefecților, respectiv în Corpul subprefecților se face la numirea în funcția de prefect sau subprefect, în urma concursului organizat în condițiile legii.

(3) Prin derogare de la prevederile alin.(2), numirea în funcția de prefect, respectiv de subprefect, din rândul membrilor corpului de rezervă al prefecților, respectiv al subprefecților, se face fără concurs.

Art. 14. – (1) La încetarea exercitării funcțiilor deținute, prefecții și subprefecții fac parte din Corpul de rezervă al prefecților, respectiv al subprefecților, cu excepția cazurilor prevăzute la art.11 alin.(1) lit.a), b) și d)-i).

(2) Din Corpul de rezervă al prefecților, respectiv al subprefecților pot face parte și persoanele care au deținut aceste funcții până la data intrării în vigoare a prezentei legi, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art.9 alin.(2) și nu depășesc vârsta de 65 de ani.

(3) Evidența membrilor Corpului prefecților, ai Corpului subprefecților, precum și ai celor care fac parte din Corpul de rezervă al

prefecților, respectiv al subprefecților, este ținută de Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

Art. 15. – (1) Membrii Corpului prefecților, respectiv ai Corpului subprefecților sunt supuși mobilității în funcție, prezentând disponibilitate la numirile considerate oportune de către Guvern.

(2) Refuzul neîntemeiat al funcțiilor prevăzute la alin.(1) atrage excluderea din categoria înalților funcționari publici.

(3) Constatarea intervenirii situației prevăzute la alin.(2) se face, în termen de 5 zile lucrătoare de la apariția ei, de către Ministerul Administrației și Internelor, care va propune Guvernului, respectiv primului-ministru, numirea altor persoane.

Art. 16. – În scopul perfecționării pregătirii profesionale, membrii Corpului prefecților, ai Corpului subprefecților, precum și cei care fac parte din Corpul de rezervă al prefecților, respectiv al subprefecților sunt obligați să efectueze, cel puțin o dată la 3 ani, conform programării aprobate de ministrul administrației și internelor, stagii de perfecționare profesională la Institutul Național de Administrație ori la instituții de învățământ superior din țară sau străinătate.

Art. 17. – Membrii Corpului prefecților, respectiv ai Corpului subprefecților sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcție și societate, precum și de la participarea la acțiuni politice.

Art. 18. – Calitatea de membru al Corpului de rezervă al prefecților, respectiv al subprefecților încetează, de drept, în următoarele cazuri:

- a) la cerere;
- b) nerespectarea prevederilor art.17, art.22 alin.(1) și (3);
- c) condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, la o pedeapsă privativă de libertate;
- d) pierderea drepturilor electorale, în condițiile legii;
- e) împlinirea vârstei de 65 de ani;
- f) deces.

CAPITOLUL III

Drepturile și îndatoririle membrilor Corpului prefectilor și ai Corpului subprefecților

Art. 19. – (1) Membrii Corpului prefectilor, respectiv ai Corpului subprefecților, care își desfășoară activitatea în altă localitate decât cea de domiciliu, beneficiază de locuință de serviciu.

(2) În situația prevăzută la alin.(1), cheltuielile privind chiria locuinței de serviciu, precum și cele pentru transportul membrilor Corpului prefectilor, respectiv ai Corpului subprefecților și familiilor acestora, la mutarea în localitatea în care își are sediul instituția prefectului, sunt suportate din bugetul instituției prefectului.

(3) Contractul de închiriere a locuinței de serviciu se încheie pe perioada exercitării funcției de prefect, respectiv de subprefect. La data încetării exercitării funcției de prefect, respectiv de subprefect, contractul de închiriere încetează de drept.

Art. 20. – Salarizarea membrilor Corpului prefectilor, respectiv ai Corpului subprefecților, se face în conformitate cu prevederile Legii privind stabilirea sistemului unitar de salarizare pentru funcționarii publici.

Art. 21. – Ca reprezentant al Guvernului, prefectului în funcție i se acordă onoruri militare, în condițiile stabilite prin regulamentele specifice, cu ocazia ceremoniilor militare organizate la nivelul județului.

Art. 22. – (1) Membrilor Corpului prefectilor, respectiv ai Corpului subprefecților le sunt aplicabile prevederile referitoare la incompatibilități și conflictul de interese, prevăzute pentru funcționarii publici.

(2) La data intrării în Corpul prefectilor, respectiv al subprefecților, contractul de muncă al acestora la instituții publice, regii autonome, companii naționale, societăți naționale și societăți comerciale se suspendă de drept.

(3) Prefectul și subprefectul nu pot fi membri ai unui partid politic, sub sancțiunea eliberării lor din funcție.

Art. 23. – Prefectul și subprefectul răspund, după caz, disciplinar, administrativ, civil sau penal, pentru faptele săvârșite în exercitarea atribuțiilor ce le revin, în condițiile legii.

CAPITOLUL IV **Atribuțiile prefectului**

Art. 24. – (1) În calitate de reprezentant al Guvernului, prefectul îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) asigură, la nivelul județului sau, după caz, al municipiului București, realizarea intereselor naționale, aplicarea și respectarea Constituției, a legilor, a ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, a celorlalte acte normative, precum și a ordinii publice;

b) acționează pentru realizarea în județ, respectiv în municipiul București, a obiectivelor cuprinse în Programul de guvernare, și dispune măsurile necesare pentru îndeplinirea lor, în conformitate cu competențele și atribuțiile ce îi revin, potrivit legii;

c) conduce, prin compartimentele proprii de specialitate, activitatea serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale;

d) acționează pentru asigurarea climatului de pace socială, menținerea unui contact continuu cu toate nivelurile instituționale și sociale, acordând o atenție constantă prevenirii tensiunilor sociale;

e) stabilește, împreună cu autoritățile administrației publice locale și județene, prioritățile de dezvoltare teritorială;

f) verifică legalitatea actelor administrative adoptate sau emise de autoritățile administrației publice locale și județene, cu excepția actelor de gestiune;

g) asigură, împreună cu autoritățile și organele abilitate, pregătirea și aducerea la îndeplinire, în condițiile stabilite prin lege, a măsurilor de apărare care nu au caracter militar, precum și a celor de protecție civilă;

h) dispune, în calitate de președinte al Comitetului județean pentru situații de urgență, măsurile care se impun pentru prevenirea și gestionarea acestora și folosește, în acest sens, sumele special prevăzute în bugetul propriu cu această destinație;

i) utilizează, în calitate de șef al protecției civile, fondurile special alocate de la bugetul de stat și baza logistică de intervenție în

situații de criză, în scopul desfășurării în bune condiții a acestei activități;

j) dispune măsurile corespunzătoare pentru prevenirea infracțiunilor și apărarea drepturilor și a siguranței cetățenilor, prin organele legal abilitate;

k) asigură realizarea planului de măsuri pentru integrare europeană și intensificarea relațiilor externe;

l) dispune măsuri de aplicare a politicilor naționale hotărâte de Guvern și a politicilor de integrare europeană;

m) hotărăște, în condițiile legii, cooperarea sau asocierea cu instituții similare din țară și străinătate, în vederea promovării intereselor comune.

(2) Prefectul îndeplinește și alte atribuții prevăzute de lege și de celelalte acte normative, precum și însărcinările stabilite de Guvern.

Art. 25. – Numirea și eliberarea din funcție a conducătorilor serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale se fac numai la propunerea prefectului, în condițiile legii.

Art. 26. – (1) În exercitarea atribuției cu privire la verificarea legalității actelor administrative ale autorităților administrației publice locale ori județene, prefectul poate ataca, în fața instanței de contencios administrativ, aceste acte, dacă le consideră nelegale, cu excepția actelor de gestiune. Actul atacat este suspendat de drept.

(2) Cu cel puțin 10 zile înaintea introducerii acțiunii prevăzute la alin.(1), prefectul va solicita autorităților care au emis actul, cu motivarea necesară, reanalizarea actului socotit nelegal, în vederea modificării sau, după caz, a revocării acestuia.

(3) Introducerea acțiunii de către prefect se face în termen de 30 de zile de la comunicarea actului. Acțiunea este scutită de taxa de timbru.

Art. 27. – (1) Prefectul poate solicita primarului sau președintelui consiliului județean, după caz, convocarea unei ședințe extraordinare a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, în cazuri care necesită adoptarea de măsuri imediate pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea urmărilor

calamităților, catastrofelor, incendiilor, epidemiilor sau epizootiilor, precum și pentru apărarea ordinii și liniștii publice.

(2) În caz de forță majoră și de maximă urgență pentru rezolvarea intereselor locuitorilor unităților administrativ-teritoriale, prefectul poate solicita convocarea, de îndată, a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București.

Art. 28. – În situații de urgență sau de criză, autoritățile militare și organele locale ale Ministerului Administrației și Internelor au obligația să informeze și să sprijine prefectul pentru rezolvarea oricărei probleme de interes național sau județean, în condițiile legii, în mod deosebit pentru gestionarea situațiilor care pun în pericol sau afectează siguranța populației, a bunurilor, a valorilor și a mediului înconjurător.

Art. 29. – (1) Prefectul numește în funcție, prin ordin, secretarul unităților administrativ-teritoriale și subdiviziunilor municipiilor, în urma promovării concursului organizat în condițiile legii și dispune, prin ordin, sancționarea disciplinară a acestuia pentru abaterile săvârșite, cu excepția secretarului general al județului, respectiv al municipiului București.

(2) Destituirea din funcție a secretarului se face numai la propunerea consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, pe baza concluziilor reieșite din desfășurarea unei cercetări administrative prealabile. Destituirea din funcție se face prin ordin al prefectului, cu excepția secretarului general al județului, respectiv al municipiului București. Propunerea trebuie adoptată cu votul a cel puțin două treimi din numărul consilierilor în funcție, ca urmare a inițiativei primarului sau a unei treimi din numărul consilierilor.

Art. 30. – Pentru îndeplinirea funcțiilor și atribuțiilor ce îi revin, prefectul poate solicita instituțiilor publice, precum și asociațiilor și fundațiilor de utilitate publică documentații, date și informații, iar acestea sunt obligate să i le furnizeze.

Art. 31. – (1) În vederea evaluării performanțelor profesionale individuale, prefectii vor transmite, anual, Ministerului Administrației și Internelor, un raport de activitate, cu privire la:

a) stadiul îndeplinirii obiectivelor cuprinse în Programul de guvernare;

b) verificarea legalității actelor administrative adoptate sau emise de autoritățile administrației publice locale și județene;

c) modul de îndeplinire a obiectivelor și performanțele obținute de structurile conduse;

d) propunerile privind eficientizarea activităților structurilor conduse, prin identificarea deficiențelor în activitate și a modului de eliminare a acestora.

(2) Evaluarea performanțelor profesionale individuale ale prefectilor se face de către o comisie, constituită în condițiile prevăzute de Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată.

CAPITOLUL V

Actele prefectului

Art. 32. – (1) Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, prefectul emite ordine cu caracter individual sau normativ, în condițiile legii.

(2) Ordinele prin care se stabilesc măsuri cu caracter tehnic sau de specialitate sunt emise după consultarea conducătorului serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din subordinea Guvernului, organizate la nivelul unităților administrativ-teritoriale.

(3) Ordinele cu caracter normativ emise de prefect se publică, potrivit legii.

Art. 33. – (1) Ordinul prefectului care conține dispoziții normative devine executoriu numai după ce a fost adus la cunoștință publică. Ordinul prefectului cu caracter individual devine executoriu de la data comunicării persoanelor interesate.

(2) Ordinele emise de prefect, în calitate de președinte al Comitetului județean pentru situații de urgență, produc efecte juridice de la data aducerii lor la cunoștință și sunt executorii.

(3) Ordinele cu caracter normativ se comunică, de îndată, Ministerului Administrației și Internelor.

(4) Ministerul Administrației și Internelor poate propune Guvernului anularea ordinelor emise de prefect, dacă le consideră nelegale sau netemeinice.

Art. 34. – (1) Prefecții sunt obligați să comunice ordinele emise potrivit art.32 alin.(2) conducătorului instituției ierarhic superioare serviciului public deconcentrat. Ministerele și celelalte organe ale administrației publice centrale pot propune Guvernului măsuri de anulare a ordinelor emise de prefect, dacă le consideră nelegale.

(2) Prefectul poate propune, ministerelor și celorlalte organe ale administrației publice centrale, măsuri pentru îmbunătățirea activității serviciilor publice deconcentrate, organizate la nivelul unităților administrativ-teritoriale.

Art. 35. – (1) Ministerele și celelalte organe ale administrației publice centrale comunică, de îndată, prefectilor actele cu caracter normativ emise, iar aceștia au obligația de a le transmite serviciilor publice deconcentrate.

(2) Prefectul poate sesiza instituțiile emitente cu privire la actele pe care le consideră inoportune.

CAPITOLUL VI

Subprefectul și aparatul de specialitate al prefectului

Art. 36. – (1) Subprefectul îndeplinește atribuțiile care îi sunt date prin acte normative, precum și cele delegate prin ordin al prefectului, în principal, în următoarele domenii:

- a) integrarea europeană;
- b) relațiile cu sindicatele și patronatele;
- c) respectarea legilor și a celorlalte acte normative;
- d) asigurarea ordinii publice și apărarea drepturilor cetățenilor.

(2) În lipsa prefectului, subprefectul îndeplinește, în numele prefectului, atribuțiile ce revin acestuia.

Art. 37. – (1) Pentru exercitarea atribuțiilor conferite de lege, prefectul are un aparat propriu de specialitate, pe care îl conduce.

(2) Conducerea operativă a aparatului propriu de specialitate al prefectului se exercită de către secretarul general.

(3) Structura organizatorică și atribuțiile aparatului propriu de specialitate al prefectului, precum și atribuțiile secretarului general, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 38. – (1) Secretarul general este înalt funcționar public și are studii superioare de lungă durată, de regulă juridice sau administrative, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă.

(2) Concursul sau examenul pentru ocuparea funcției de secretar general este organizat de către Ministerul Administrației și Internelor, la solicitarea prefectului, în condițiile legii.

(3) Numirea secretarului general și eliberarea sa din funcție se fac de către Ministerul Administrației și Internelor, potrivit legii.

Art. 39. – (1) În cadrul aparatului propriu de specialitate al prefectului se organizează și funcționează cancelaria prefectului.

(2) Cancelaria prefectului este un compartiment organizatoric distinct, care cuprinde următoarele funcții: director, doi asistenți, doi consilieri, un secretar, precum și un curier personal.

(3) Personalul din cadrul cancelariei este numit sau eliberat din funcție de către prefect.

(4) Personalul din cadrul cancelariei își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de muncă, încheiat, în condițiile legii, pe durata exercitării funcției de către prefect.

(5) Activitatea cancelariei este coordonată de director, care răspunde în fața prefectului, în acest sens.

Art. 40. – (1) Prefectul poate organiza, prin ordin, oficii prefecturale, în județele cu o suprafață întinsă, cu localități amplasate la mari distanțe de reședința județului sau în mari aglomerări urbane. În municipiul București se pot organiza oficii prefecturale în fiecare sector.

(2) Oficiile prefecturale funcționează în subordinea directă a prefectului și fac parte integrantă din aparatul propriu de specialitate al prefectului, în cadrul numărului de posturi și al fondurilor aprobate anual.

(3) Prin derogare de la prevederile art. XVI alin.(2) din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, oficiile prefecturale sunt conduse de un director.

(4) Numirea și eliberarea din funcție a directorului oficiului prefectural se fac de către prefect.

(5) Ordinul prefectului de înființare și organizare a oficiilor prefecturale se emite numai cu avizul Ministerului Administrației și Internelor.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 41. – În sensul prezentei legi, expresia *autorități ale administrației publice locale și județene* se definește după cum urmează: consiliile locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București, ca autorități deliberative, respectiv primarii, primarul general al municipiului București și președinții consiliilor județene, ca autorități executive.

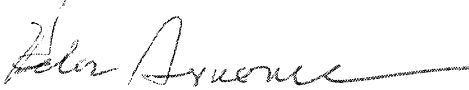
Art. 42. – Prevederile art.7 se aplică începând cu 1 ianuarie 2005, iar prevederile art.9, ale art.13-18, ale art.22 alin.(3) și ale art.39 se aplică începând cu 1 ianuarie 2006.

Art. 43. – Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Legii nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată și ale Legii administrației publice locale nr.215/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 44. – Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, prevederile art.26 și 27, prevederile Secțiunii 1 *Prefectul județului și al municipiului București* a Capitolului VIII *Prefectul* și prevederile art.154 alin.(2) din Legea administrației publice locale nr.215/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare, se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI

Doru Ioan Tărcilă

București,
Nr.